

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyom.il

חולין דף ק.

חתיכה של איסור שנתנה טעם בחתיכה אחרת, ונתבשלה החתיכה השניה עם שאר החתיכות, מה הדין בדלהלן?

כשלא סילק לחתיכה הראשונה קודם הבישול הב'	כשסילק החתיכה הראשונה (האיסור) קודם הבישול הב'	
משערים בששים רק כנגד החתיכה הראשונה ²	אינה אוסרת אלא כפי טעם האיסור הבלוע בה ¹	לרבה בר בר חנה (דס"ל מי במינו בטל, ולא אמרינן חני"נ)
ביש ברוטב ס' כנגד שתיהן: מותר כשיש רק כנגד אחת מהן: אסור ⁴	אוסרת כל החתיכות ³	לרב (דס"ל מין במינו אינו בטל, ואמרינן חתיכה נעשית נבלה)

חולין דף ק:

האוכל גיד הנשה כדלהלן מה דינו?

בבהמה טמאה	בבהמה טהורה	
לוקה שתיים משום גיד ומשום טמאה	לוקה אחת משום גיד	לר' יהודה - יש בגידין בנותן טעם
פטור ⁵	לוקה אחת משום גיד	לר' שמעון - אין בגידין בנותן טעם

¹ פ"י, אין החתיכה השניה נעשית כולה נבלה, אלא רק כפי השיעור שבלעה טעם איסור מהחתיכה הראשונה, וכיון שכן אם היה בבישול השני בחתיכות וברוטב יותר מס' כנגד טעם האיסור הבלוע בזו החתיכה השניה, בטל האיסור בס' והמאכל מותר. ואף שהחתיכות של ההיתר הם מאותו מין של החתיכה הזו שבלעה איסור, לא איכפת לן, דס"ל לרבה בר בר חנה דמין במינו בטל.

² כיון דס"ל לרבה בר בר חנה שאין החתיכה השניה נעשית נבלה, אי"כ כשנמצאים ב' החתיכות ביחד בסיר, לא חשוב שנוסף כאן על האיסור יותר ממה שהיה קודם, דטעם האיסור שנכנס בחתיכה השניה, הלא הוא נחסר מהחתיכה הראשונה, וכיון דס"ל נמי דמין במינו בטל, סגי לשער בששים כנגד חתיכת האיסור הראשונה.

³ רב ס"ל דחתיכה נעשית נבלה, (אכן נחלקו ר"ת ורבינו אפרים האם כל החתיכה השניה נאסרת או רק כנגד מה שהיה בחתיכה הראשונה, ר"ל שאם היתה החתיכה הראשונה חצי בגודלה מהשניה, לא נאסר בחתיכה שניה אלא חציה. לר"ת, כל החתיכה נאסרת. ולרבינו אפרים, רק כשיעור הראשונה. אכן בבשר וחלב, מודה רבינו אפרים שהכל נעשה חפצא של איסור), וכיון שכן חתיכה שניה חשובה כגופו של איסור, וכיון שמין במינו לא בטיל אוסרת לכל החתיכות בבישול השני.

⁴ הנה יש כלל (כן הוא דעת רבא) דכל מין ומינו ודבר אחר, סלק את מינו כמי שאינו, ושאינו מינו רבה עליו מבטלו. ולפי"ז כאן לרב, הגם שס"ל כר' יהודה דמין במינו לא בטיל, מ"מ הרוטב אם יש בו ס' כנגד שתי החתיכות הנ"ל הוא יכול לבטלם, ואחר שמבטלם אינם אוסרות לחתיכות האחרות, דאמרינן סלק למינו של היתר כמי שאינו, ואינו מינו - היינו הרוטב, רבה עליו ומבטלו. ובזה יש נפ"מ בהאי דינא דחני"נ, ככה"ג שהיה ברוטב ס' כנגד חתיכת האיסור ולא כנגד החתיכה שניה, דלרב כיון דאמרינן חני"נ - לא מהני ואוסר. (וגם כאן יש למחלוקת ר"ת ורבינו אפרים האם כל החתיכה שניה נעשית נבלה, או שלא נעשה בה נבלה אלא כשיעור גודל החתיכה הראשונה וכנ"ל).

⁵ לקמן (דף קא.) מפרשינן טעמיה, דכיון דס"ל דאין בגידין בנותן טעם אינו לוקה משום בהמה טמאה, וכן ס"ל שאין איסור גיד הנשה אלא בבהמה טהורה, ולכך אינו לוקה משום איסור גיד.